

Egy biztonságos programfuttatásra vonatkozó minima-
lizálási feladatról

Pergel József

Ha valamely számítógép működése nem teljesen megbizható, azaz időnként előforduló véletlen hibák elrontják a programot és hibás eredményeket szolgáltatnak, felmerül a probléma, hogyan lehet biztonságosabbá tenni a program hibátlan lefutását. Erre egyik módszer az, hogy a program pillanatnyi állapotait időről-időre külső memórián (dobon, mágnesszalagon) tároljuk és ha észrevesszük, hogy a gép hibázott, a legutoljára tárolt állapotot visszük be a gyorsmemóriákba, és innen folytatjuk. A program bizonyos állapotaiban kontroll lehetőség áll rendelkezésünkre a hibázás ellenőrzésére. Pl. ha a számított adatok között összefüggés áll fenn, ellenőrizhetjük, hogy ez az összefüggés fennáll-e még vagy sem. Ha nem áll fenn, a gép hibázott.

Ily módon feltesszük, hogy a program futása jól meghatározott részekre bomlik, melyeknek végén adódnak a kontrollálható eredmények. Feltesszük, hogy az egyes részek lefutási idejei $\{x_i\}$ -vel jelölt valószínűségi változók, függetlenek azonos $F(x)$ eloszlásfüggvénnyel.

A gép hibázásairól feltesszük, hogy egy λ paraméterü

Poisson folyamat írja le őket. Vagyis, egy-egy hibázás egy pillanat alatt lejátszódó folyamat, és két egymást követő hibázás közben eltelt idők független exponenciális eloszlású valószínűségi változók λ paraméterrel.

Feltesszük, hogy a hibázások nem változtatják meg az egyes részek lefutási idejét, csak az eredményeket. Ha a program irányító része kicsi az egész program lefutásához viszonyítva, akkor ez a feltevés nem jelent túl nagy megszorítást.

A külső memóriákhoz való fordulás kontroll szummázással történik, így feltételezhető, hogy biztonságos. Külső memóriába való kivitel esetén a gyorsmemóriarész blokkolódik, ezért ez idő alatt meghibásodás nem történhet. Ha a kontrollszummák nem egyeznek, az átvitel megismétlődik mindaddig, amíg egyezést nem kapunk. Így az átviteli idő egy valószínűségi változó, melynek eloszlásfüggvényét $G(x)$ jelölje. (Feltesszük, hogy a kiviteli és a beviteli időeloszlása megegyezik.)

A program kontrollálható részeinek lefutási időit jelölje $\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n, \dots$. Feltevéseink szerint k ilyen rész lefutása után viszi ki a programot külső memóriába.

Ennek eléréséhez a gépnek nem szabad hibáznia egy $\xi_1 + \dots + \xi_k$ hosszúságú idő alatt. Amennyiben ez nem áll fenn, hanem a j -edik rész lefutása közben hibázott a gép, ezt az $\eta_j = \xi_1 + \dots + \xi_j$ időpontban vesszük észre, és az előzőleg tárolt program bevitelével újra kezdjük a ξ_1, \dots, ξ_k hosszúságú részek futtatását. A következő lépésben kapjuk az $\eta_2 = \xi_1 + \dots + \xi_{j_2}$ majd η_3 , stb. változókat. Ha ν az a legkisebb pozitív egész szám, melyre a ν -edik kísérletnél a gép nem hibázott a megfelelő $\xi_1 + \dots + \xi_k = \mathcal{J}$ hosszúságú időszakon, akkor $M(\eta_1 + \dots + \eta_\nu)$ lesz a várható idő két- a külső memóriába való átvitel között. Ha most τ jelenti az ezután következő, s külső memóriába történő átviteli időt, akkor feladatunkat az
$$\frac{M(\eta_1 + \dots + \eta_\nu + \tau)}{k} = A(k)$$
 érték minimalizálásával fogalmazzuk, ez ugyanis az egy-egy szakaszra jutó átlagos lefutási idő. Adott $F(x)$ és $G(x)$, valamint λ esetén hogyan kell k értékét választani a fenti várható érték minimalizálására? A feltételezések alapján $\xi_1, \dots, \xi_k, \tau$ függetlenek, és a Poisson folyamat független a ξ_1 -ktől.

A feltételes várható érték tulajdonsága szerint

$$M(\eta_1 + \dots + \eta_\nu) = M(M(\eta_1 + \dots + \eta_\nu | \xi_1, \dots, \xi_k)) \quad /1/$$

Foglalkozzunk tehát $M(\eta_1 + \dots + \eta_n | \xi_1, \dots, \xi_k)$ meghatározásával. Rögzített ξ_1, \dots, ξ_k esetén az η_i -k függetlenek, tehát alkalmazható a Wald formula.^{1/} Ennek alapján

$$M(\eta_1 + \dots + \eta_n | \xi_1, \dots, \xi_k) = M(\nu | \xi_1, \dots, \xi_k) M(\eta_i | \xi_1, \dots, \xi_k) \quad /2/$$

Számítsuk ki $M(\eta_i | \xi_1, \dots, \xi_k)$ értékét. Legyen p_j annak a feltételes valószínűsége, rögzített ξ_1, \dots, ξ_k értékek mellett, hogy

$$\eta_i = \xi_1 + \dots + \xi_j$$

Akkor

$$M(\eta_i | \xi_1, \dots, \xi_k) = \xi_1 p_1 + (\xi_1 + \xi_2) p_2 + \dots + (\xi_1 + \dots + \xi_k) p_k \quad /3/$$

Továbbá, mivel $1 \leq j < k$ -ra

$$p_j = e^{-\lambda(\xi_1 + \dots + \xi_{j-1})} \cdot (1 - e^{-\lambda \xi_j}) \quad ; \quad \text{és} \quad p_k = e^{-\lambda(\xi_1 + \dots + \xi_{k-1})} \quad /4/$$

1/ A Wald formula a következő: ha $\omega_1, \dots, \omega_n, \dots$ független, azonos eloszlású valószínűségi változók,

$M(|\omega_i|) < \infty$, továbbá a pozitív egészértékeket felvevő μ változó olyan, hogy a $\mu = n$ esemény független az $\omega_n, \omega_{n+1}, \dots$ változóktól, és $M(\mu) < \infty$

akkor

$$M(\omega_1 + \dots + \omega_\mu) = M(\mu) \cdot M(\omega)$$

Lásd. Lehmann [1] /119. old./

kapjuk

$$\begin{aligned}
 M(\eta_i | \xi_1, \dots, \xi_k) &= \xi_1 (1 - e^{-\lambda \xi_1}) + (\xi_1 + \xi_2) (e^{-\lambda \xi_1} - e^{-\lambda (\xi_1 + \xi_2)}) + \dots + \\
 &+ (\xi_1 + \dots + \xi_j) (e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_{j-1})} - e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_j)}) + \dots + (\xi_1 + \dots + \xi_k) e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_{k-1})} = \\
 &= \xi_1 (1 - e^{-\lambda \xi_1} + e^{-\lambda \xi_1} - e^{-\lambda (\xi_1 + \xi_2)} + \dots - e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_{k-1})} + e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_{k-1})}) + \\
 &+ \xi_2 (e^{-\lambda \xi_1} - e^{-\lambda (\xi_1 + \xi_2)} + e^{-\lambda (\xi_1 + \xi_2)} - \dots - e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_{k-1})} + e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_{k-1})}) + \\
 &+ \dots + \xi_j (e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_{j-1})} - \dots - e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_{k-1})} + e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_{k-1})}) + \xi_k e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_{k-1})} = \\
 &= \xi_1 + e^{-\lambda \xi_1} \xi_2 + \dots + e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_{j-1})} \xi_j + \dots + e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_{k-1})} \xi_k
 \end{aligned}$$

Határozzuk meg most $M(\nu | \xi_2, \dots, \xi_k) - t$.

Annak valószínűsége, hogy rögzített ξ_1, \dots, ξ_k értékek mellett egy adott próbálkozásnál nem történik hibázás a $\xi_1 + \dots + \xi_k$ hosszúságu időszakaszban, legyen α . Nyilván $\alpha = e^{-\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_k)}$ és innen

$$M(\nu | \xi_1, \dots, \xi_k) = \sum_{k=1}^{\infty} k (1 - \alpha)^{k-1} \alpha = \frac{1}{\alpha} = e^{\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_k)} \quad 16/$$

Tehát

$$M(\eta_1 + \dots + \eta_\nu | \xi_1, \dots, \xi_k) = \xi_1 e^{\lambda (\xi_1 + \dots + \xi_k)} + \dots + \xi_k e^{\lambda \xi_k} \quad 17/$$

Képezzük most a várható értéket ξ_1, \dots, ξ_k szerint

$$\begin{aligned} M(\eta_1 + \dots + \eta_k) &= M(\xi_1 e^{\lambda(\xi_1 + \dots + \xi_k)}) + M(\xi_2 e^{\lambda(\xi_2 + \dots + \xi_k)}) + \dots + M(\xi_k e^{\lambda \xi_k}) = \\ &= M(e^{\lambda \xi})^{k-1} M(\xi e^{\lambda \xi}) + \dots + M(e^{\lambda \xi})^{j-1} M(\xi e^{\lambda \xi}) + \dots + M(\xi e^{\lambda \xi}) \end{aligned} \quad /8/$$

Itt fel kell tennünk, hogy

$$M(\xi e^{\lambda \xi}) = \int_0^{\infty} x e^{\lambda x} dF(x) < \infty \quad /9/$$

A /9/ feltétel mellett vezessük be a következő jelöléseket:

$$\int_0^{\infty} x e^{\lambda x} dF(x) = a; \int_0^{\infty} e^{\lambda x} dF(x) = b; \int_0^{\infty} x dF(x) = c \quad /10/$$

Ezen jelölések mellett /8/-ra kapjuk

$$a \frac{b^k - 1}{b - 1} \quad /11/$$

Ha még az $M(\tau) = \int_0^{\infty} x dG(x) = d$ jelölést is bevezetjük
(feltételezve, hogy $d < \infty$) $A(k)$ -ra nyerjük

$$\frac{a \frac{b^k - 1}{b - 1} + d}{k} \quad /12/$$

/12/-t kell tehát minimalizálnunk, ahol $k=1, 2, \dots$

Vezessük most be a $d - \frac{a}{b-1} = d_1$ jelölést, akkor

/12/

$$\frac{(b-1)^{-1} a b^k + d_1}{k} \quad /13/$$

alakba írható. Tekintsük most a /13/ függvényt minden $k > 0$ esetén A deriváltja k szerint

$$\frac{(b-1)^{-1} a b^k (k \lg b - 1) - d_1}{k^2} \quad /14/$$

$(b-1)^{-1} a b^k (k \lg b - 1)$ deriváltja: $k(b-1)^{-1} b^k (\lg b)^2 > 0$ minden $k > 0$ -ra. Ha $k=0$ (14) számlálója negatív, $k \rightarrow \infty$ esetén tart ∞ -hez, így /14/ egyetlen $k > 0$ -ra lesz nulla, ezen hely előtt negatív, utána pozitív. Feladat tehát a

$$(b-1)^{-1} a b^k (k \lg b - 1) - d_1 = 0 \quad /15/$$

egyenlet megoldása.

A $t=k \lg b - 1$ helyettesítéssel /15/ átmegy a

$$t e^t = h \quad /16/$$

alakba, ahol $h = \frac{d_1(b-1)}{a \cdot e}$, e a természetes logaritmus alapszáma.

A /16/ egyenlet megoldása $|h| < \frac{1}{e}$ azaz

$$d \frac{b-1}{a} < 2 \quad /17/$$

esetén a következő hatványsorral fejezhető ki (vö. Pólya-Szegő)

$$t = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{n^{n-1}}{n!} h^n \quad /18/$$

$e > h > \frac{1}{e}$ esetén a /16/ egyenlet iterációval oldható meg. A következő táblázat néhány h értékre adja meg a megfelelő t értéket. A táblázat URAL-2 típusú számológéppel készült.

A /16/ egyenlet szerepet játszik az un. "retardált differenciálegyenlet" elméletben; l. ebből a szempontból: Arató M. [1] .

A következőkben még vizsgáljuk meg, hogyan lehet közelítő formulákat kapni a problémára. Először nézzük meg, hogy kis d esetén milyen λ értékekre kell minden programrész után külső memóriához fordulni. Nyilván az

$$\frac{a(1+b(\log b-1))}{b-1} \cong d \quad /19/$$

egyenlőtlenségnek kell teljesülni. Kis d esetén kis λ várható, és ebben az esetben érvényesek a következő formulák:

$$a - \int_0^{\infty} x e^{-\lambda x} dF(x) \sim \int_0^{\infty} x(1+\lambda x) dF(x) = c + \lambda(c^2 + \sigma^2) \quad /20/$$

ahol σ az $F(x)$ eloszlásfüggvényü val. változó szó-
rása

$$b = \int_0^{\infty} e^{\lambda x} dF(x) \sim \int_0^{\infty} (1 + \lambda x) dF(x) = 1 + c\lambda \quad /21/$$

/19/ tehát a következő alakot veszi fel

$$(c + \lambda(c^2 + \sigma^2)) \lambda c \geq d \quad /22/$$

/22/ baloldala $\lambda > 0$ -ra monoton növekvő, tehát /22/ ek-
vivalens a

$$\lambda \geq \frac{1}{\sqrt{c^2 + \sigma^2}} \left(\sqrt{\frac{d}{c} + \frac{c^2}{4(c^2 + \sigma^2)}} - \frac{c}{2\sqrt{c^2 + \sigma^2}} \right) \quad /23/$$

egyenlőtlenséggel.

Tekintettel arra, hogy kis d -ket tekintünk, /23/ balol-
dala közelítőleg egyenlő $\frac{d}{c^2}$ -tel. A

$$\lambda c \cong \frac{d}{c} \quad /24/$$

egyenlőtlenséget kapjuk. Látjuk tehát, hogy /24/ változat-
lan, ha λ, c, d , ugy változnak, hogy λc és $\frac{d}{c}$
változatlan; a probléma ezen tulajdonsága szemléletesen
is könnyen látható.

Foglalkozzunk még k meghatározásával kis λ és d ér-
tékek mellett. Ekkor a /16/ egyenletben szereplő h -ra

$$h \sim e^{-1} d \lambda - e^{-1} \quad /25/$$

Legyen $\lambda = -1 + \eta$ akkor /16/ a következő alakú lesz

$$(-1 + \eta)e^\eta = d\lambda - 1 \quad /26/$$

Miután η kicsiny, alkalmazható az $e^\eta \sim 1 + \eta$ formula, amit /26/-ra alkalmazva kapjuk

$$\eta \sim \sqrt{d \cdot \lambda} \quad /27/$$

tehát

$$k = \frac{\eta}{\log b} \sim \frac{1}{c} \sqrt{\frac{d}{\lambda}} \quad /28/$$

Látjuk tehát, hogy k értéke megint csak $\frac{d}{c}$ és $c\lambda$ függvénye. Egyébként azt látjuk /28/-ból, hogy k arányos a gép két meghibásodási időpontja közti átlagos idő négyzetgyökével.

Nehezebb problémának látszik közelítő formulákat találni, ha d és λ nem kicsik c -hez képest.

További vizsgálat tárgyát képezhetné az az eset, amikor a hiba az egyes $\{i\}$ lefutási időket is megváltoztathatja. Az az eset, amikor a hiba a $\{i\}$ -ket csak rövidítheti, nem érdemel külön figyelmet. Az az eset, amikor egy hiba a $\{i\}$ -ket nagyon megnyújthatja, érdekes lehet, mert pl.

olyan problémák is felvetődhetnek, hogy mennyi maximális időt szabad egy-egy résznek futni. Érdekes feladathoz vezethet az az eset is, amikor külső memóriához való fordulás esetén is hibázhat a gép.

Táblázat $t \cdot e^{-t} = h$ megoldására különböző h értékekre
 $(-e^{-1} < h < 0)$

-1.00000	-.79359	-.70859	-.64749	-.59809
-.55599	-.51899	-.48579	-.45549	-.42769
-.40179	-.37759	-.35489	-.33339	-.31289
-.29349	-.27489	-.25719	-.24009	-.22369
-.20789	-.19259	-.17779	-.16349	-.14959
-.13619	-.12309	-.11039	-.09799	-.08589
-.07409	-.06259	-.05139	-.04039	-.02969
-.01919	-.00889			

A táblázatban h az $e^{-1} < h < 1$ intervallumban 0,01 lépésközzel halad, az $1 \leq h < 10$ intervallumban 0,1 lépésközzel.

Táblázat $t e^t = h$ megoldására különböző h értékekre

($0 < h < 1$)

.00120	.01100	.02070	.03020	.03960	.04870
.05770	.06660	.07530	.08380	.09230	.10050
.10870	.11670	.12460	.13240	.14010	.14770
.15510	.16250	.16980	.17690	.18400	.19100
.19790	.20470	.21140	.21810	.22460	.23110
.23750	.24390	.25010	.25630	.26240	.26850
.27450	.28040	.28630	.29210	.29790	.30360
.30920	.31480	.32030	.32580	.33120	.33660
.34190	.34710	.35240	.35750	.36270	.36780
.37280	.37780	.38270	.38770	.39250	.39740
.40210	.40690	.41160	.41630	.42090	.42550
.43010	.43460	.43910	.44360	.44800	.45240
.45680	.46110	.46540	.46970	.47390	.47810
.48230	.48650	.49060	.49470	.49870	.50280
.50680	.51080	.51470	.51870	.52260	.52650
.53030	.53410	.53800	.54170	.54550	.54920
.55300	.55670	.56030	.56400		
$1 \leq h \leq 10$					
.56760	.60270	.63600	.66750	.69760	.72620
.75360	.77990	.80520	.82950	.85290	.87550
.89740	.91850	.93900	.95890	.97810	.99690
1.01510	1.03290	1.05010	1.06700	1.08340	1.09950
1.11520	1.13050	1.14550	1.16020	1.17450	1.18860
1.20240	1.21590	1.22909	1.24209	1.25489	1.26739
1.27969	1.29179	1.30369	1.31539	1.32689	1.33819
1.34929	1.36029	1.37109	1.38169	1.39219	1.40249
1.41269	1.42269	1.43259	1.44229	1.45189	1.46139
1.47079	1.47999	1.48909	1.49809	1.50699	1.51579
1.52449	1.53309	1.54149	1.54989	1.55819	1.56639
1.57449	1.58249	1.59039	1.59819	1.60589	1.61359

1.62119	1.62869	1.63609	1.64349	1.65069	1.65799
1.66509	1.67209	1.67909	1.68609	1.69289	1.69969
1.70649	1.71319	1.71979	1.72629	1.73279	1.73929

Irodalom:

- [1] E.L.Lehmann: Testing Statistical Hypotheses. New York John.Wiley, 1959.
- [2] Pólya Gy.-Szegő G.: Aufgaben und Lehrsätze aus der Analysis I-II., Springer, Berlin, 1925.
- [3] Arató M.: Megjegyzések a "késés-függvénnyel" kapcsolatban. MTA Mat.Kut.Int.Közleményei I. /1956/ 217-221.

S u m m a r y

About a minimization problem for running a program safely.

In this article we consider the following problem of computation, Random errors may disturb the computation and we get defective result but it is supposed that we can control the results and repeat the computation. If we want to get a method to improve from time to time the defective result we must send the whole program to a drum or to a magnetic tape. It is supposed that we send the program to the tape after k correct results which requires

time, and we begin the computation from the last position on the drum if we have a false result. Let us denote ξ_1 the time between two correct results (the ξ_1 -s are independent random variables with the same distribution function). We minimize the expected value

$$\frac{M(\eta_1 + \eta_2 + \dots + \eta_v + \tau)}{k}$$

where $\eta_i = \xi_1 + \dots + \xi_{v_i}$ ($v_i < k$) $\eta_v = \xi_1 + \dots + \xi_k$

i.e. is the last attempt to get k right results.